

ud fra som sikkert, at paa de Steder, hvor man hidtil har haft Retskontor, kan det ventes, at der vil blive et saadant Hjælpekontor med en autoriseret Fuldmægtig. Noget aldeles bestemt er ikke fastslaaet herom i Lovforslaget eller Motiverne, men jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, hvis det er muligt, gennem en ny Udtalelse nærmere at præcisere, at det er Mening, da det selvfølgelig i nogen Grad vilde raade Bod paa de Vanskeligheder, som ellers vil opstaa gennem den nye Inddeling. Det vilde maaske i saa Fald, for saa vidt den Ordning, der er foreslaaet for Silkeborgs Vedkommende, gennemføres, være rimeligt, at Kontoret i Skanderborg fik et Hjælpekontor i Silkeborg, fordi det vilde være saa upraktisk for Folk at skulle tage lige fra Silkeborg til Skanderborg. Men det er alt sammen noget, der nærmere kan overvejes.

Til Slut vil jeg kortelig omtale det lille Lovforslag om Inddragelse i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler. Jeg er her enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), idet han, saa vidt jeg forstod, fandt det urimeligt, at Statskassen skulde lægge Beslag paa disse Midler. Ogsaa jeg finder, at det var rimeligt, at det blev Kommunerne, der fik dem, eller, hvis man ikke vil gaa saa vidt, at disse i alt Fald fik Halvdelen af den halve Million, der her er Tale om, idet jeg finder det højst mærkeligt, at Statskassen skulde raade over Midler, der er kommet ind gennem de forskellige Kommuner. Jeg henstiller i alt Fald, at Udvalget overvejer at lade Staten, hvis den i det hele taget skal have en Part, nøjes med den ene Trediedel, medens Kommunerne faar den anden.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen mellem Staten og Kommunerne af Udgifterne til Rets- og Politivæsenet og navnlig Delinkventomkostningerne er jeg selvfølgelig ikke tilfreds med den Ordning, som foreslaas i det foreliggende Lovforslag, og jeg er i saa Henseende saa heldig at være i Overensstemmelse med et ret betydeligt Antal Medlemmer af Skattekommissionen, hvor hele dette Spørgsmaal ogsaa har været til Behandling. Et Mindretal, som i politisk Henseende er ret alsidigt sammensat, idet det baade bestaar af Socialdemokrater, en Højremand og en Radikal, har med Hensyn til Fordelingen mellem Stat og Kommune af Rets- og Politiudgifterne fremsat en Udtalelse, som jeg med den ærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse. Det henstilles, at Staten „overtager de Kom-

munerne nu paahvilende Udgifter til Rets- og Politivæsenet, imod at der af Kommunerne udredes et Bidrag til Lønning, Uniformering og Pensionering af Politiets Funktionærer, til Udgifter til Forrentning og Afdrag eller Leje, Vedligeholdelse, Belysning, Opvarmning, Rengøring o. s. v. vedrørende Politiets Tjenestelokaler. Dette Bidrag fastsættes for Landdistrikternes Vedkommende til 20 % og for Københavns, Frederiksbergs og Provinskøbstædernes Vedkommende — i Forhold til Folkemængden — fra 20 til 70 %. Staten overtager derhos samtlige Kommunerne tilhørende Fængsler, Rets- og Politilokaler“. Det er det Forslag, Socialdemokraternes Repræsentanter i Skattekommissionen har stillet, og som er tiltraadt af Overretssagfører Carl Becker og Fabrikant Leerbeck. Man vil heraf se, at det Forslag, som her fremsættes, selvfølgelig ikke kan tilfredsstille de Ønsker, vi har fremsat i Skattekommissionen i saa Henseende, men jeg haaber, at man i Udvalget kan komme dem noget nærmere end det foreliggende Lovforslag.

Idet jeg altsaa henstiller disse Spørgsmaal til nærmere Overvejelse i Udvalget og af den højtærede Justitsminister, vil jeg slutte med, at sige, at jeg selvfølgelig nødig vilde se, at disse Overvejelser i mindste Maade skulde lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, idet jeg absolut indtager det Standpunkt, at jeg ønsker Lovforslaget snarest muligt gennemført her i Rigsdagen.

Kofoed: Ligesom det ærede Medlem for Aars-Kredsen (Lillelund) vil jeg gøre nogle Bemærkninger til Lovforslaget om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner. Det indrømmes i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, at det kunde anses for den rimeligste Ordning, at disse Auktioner, naar Procesreformen er gennemført, ikke længere skulde vedrøre Retsplejen eller udføres af judicielle Embedsmænd. Men til Trods for denne Indrømmelse til det, som ogsaa jeg anser for det rimeligste, udtales der Betæneligheder ved at gøre Ændring i den nævnte Retning, og blandt disse Betæneligheder synes navnlig Hensynet til de finansielle Konsekvenser at have spillet en væsentlig Rolle. Derfor ønskes den nuværende Tilstand opretholdt paa dette Omraade, og i denne Henseende er den højtærede Justitsminister i fuld Overensstemmelse med sin Forgænger. Men paa et enkelt Punkt gaar den nuværende højtærede Justitsminister videre, end Justitsminister Bülow gjorde, da han i forrige Rigsdagssamling fore-